

med. Men Udvalgets Flertal har ikke villet gaa ind paa denne Tanke, derfor har Mindretallet ikke stillet Forslag derom. Det kunde heller ikke gennemføres, men det er en Tanke, jeg deler, og som jeg er vis paa, at ogsaa mine Meningsfæller i Udvalget deler.

Der staar i sidste Stykke af §. 4 — den Sikkerhedsventil, som Ministeren har indført —, at naar det viser sig, at Understøttelsen er for stor i Forhold til Arbejdsfortjenesten, skal den vedtægtsmæssige Understøttelse nedsættes. Det blev ved Sagens første Behandling af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) anført som et overordentlig stort Gode og som et Princip, det havde særlig Betydning at følge. Dette kunde jeg imidlertid ikke gaa ind paa, thi jeg synes, at naar et Menneske har forsikret sig i sin Kasse for et bestemt Beløb, skal han under alle Forhold være sikker paa at faa det, men hvis der af Staten ydes et saa stort Tilskud til denne Forsikring, at Understøttelsen bliver for stor, maa det fradrages af det Tilskud, som har bevirket, at Understøttelsen er blevet for stor. Der er imidlertid ogsaa en anden Ulempe ved det, der her er foreslaaet. Den Understøttelse, som her paa-tænkes, varer nemlig ikke alene saa længe, som Kasserne har vedtægtsmæssig Forpligtelse til at yde den, men den varer ogsaa ved, naar Kassernes Pligt hører op. Staten skal altsaa fortsætte med at betale det hele, og i de Tilfælde, som jeg desværre er bange for, der vil blive mange af, hvis Arbejdsløsheden vedbliver, kan denne Bestemmelse, at der skal trækkes fra Kassens Bidrag, ikke udføres, saa maa der trækkes fra det Bidrag, som ydes af Staten. Jeg har gjort opmærksom paa det i Udvalget, men Venstre har ikke stillet noget Ændringsforslag om dette Punkt, fordi det ikke kunde finde nogen Tilslutning. Jeg mener imidlertid, at det er forkert, hvad Ministeren har foreslaaet, fordi det ikke kan følges helt igennem, naar det Tidspunkt kommer, da Statstilskuddet kommer til at udgøre alt, hvad den arbejdsløse faar. Bestemmelsen kan kun gælde i den Tid, han ogsaa faar sin vedtægtsmæssige Understøttelse, og med Hensyn til den bør det ikke kunne siges, at der nogen Sinde gøres mindste Afskær

i den. En Mand har f. Eks. sikret sig 2 Kr. daglig af sin Kasse: Det maa han have uden Afkortning. Hvad Staten yder derudover, faar han ekstraordinært, og bliver det for meget, maa Fradraget finde Sted dér.

Men, som sagt, paa Grund af det overmaade forcerede Arbejde, Udvalget har udført for at bringe Sagen til Afslutning saa hurtigt som muligt, har det ikke været muligt at faa de fornødne Oplysninger af forskellig Art, ikke fordi de er blevet os nægtet, tværtimod, men den enkelte har ikke haft Tid til at søge sin Viden suppleret med, hvad der var nødvendigt for at komme til Klarhed over, hvordan Forholdene er. Jeg tvivler ogsaa om, at selv den højtærede Minister har været i Stand til i de korte Frister, der har været imellem Møder, Konferencer o. s. v., at faa de nødvendige Oplysninger fra de sagkyndige paa det Omraade, som her nævnes. Naar jeg derfor ikke endelig gik imod, at vi forhøjede den mindste Understøttelse, fra de 2 Kr. 50 Øre, som Ministeren har foreslaaet, til 2 Kr. 75 Øre — skønt jeg var meget betænkelig ved det, fordi jeg kunde skønne, at det var et yderligere Bidrag til at holde det forsikringsmæssige Princip nede —, var Grunden den, at jeg troede og maatte være berettiget til at tro, at dette havde faaet Tilslutning fra Inspektøren, som jeg ved har været meget betænkeligt ved at gaa op med disse forskellige Beløb, fordi man derved kuldcastede det Princip, som man har villet beholde i hele Arbejdsløsheds-understøttelsen.

Den højtærede Minister berørte i sin Fremsættelsestale baade det, jeg har talt om angaaende hans Stilling overfor Mindretallet, og Kassernes Stilling efter det foreliggende Lovforslag. Jeg maa maaske læse nogle Linier af Fortrykket. Ministeren siger, Sp. 2732 ff.: „Jeg nævner, at jeg ubetinget stiller mig paa det af Flertallet hævdede Standpunkt, at det vil være nødvendigt at gaa til disse Understøttelser, og at man ikke kan lade Betænelighederne være de overmægtige, men jeg vil tilføje, at jeg tror, at Arbejdsløshedskassernes Tillidsmænd ogsaa har nævnt det højeste Beløb, som det er muligt at anbefale, hvis man vil bevare Arbejdsløs-